

Sygn. akt IX W 27/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział IX Karny,

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Stażysta Wojciech Sowul

Bez udziału oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu dnia 30 I, 23 II, 28 III, 27 IV 2017 r., sprawy

M. O.

s. A. i A. z domu B.

ur. (...) w B.

obwinionego o to, że: w dniu 18 marca 2016 r. około godziny 13:31 w miejscowości (...) kierując pojazdem marki O. (...) nr rej. (...) nie zastosował się do znaku B-36 i zaparkował pojazd wzdłuż chodnika nie pozostawiając pieszym szerokości 1,5 metra do przejścia

- tj. za wykroczenie z art. 92 § 1 kw i art. 97 kw w zw. z art. 47 ust. 1 pkt. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I obwinionego **M. O.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym z jego opisu eliminuje niepozostawienie pieszym szerokości 1,5 metra do przejścia i za to na podstawie art. 92 § 1 kw skazuje go na karę grzywny w **wymiarze 100 (sto) złotych;**

II na podstawie art. 118§1i 3 kpw obciążą obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie **100(sto)zł** i opłatą w kwocie **30 (trzydzieści) zł** oraz wydatkami związanymi z wydaniem opinii przez biegłego w kwocie **191(sto dziewięćdziesiąt jeden) zł**.

Sygn. akt IX W 27/17

UZASADNIENIE

Obwiniony M. O. mieszka w miejscowości T. gmina P., jest emerytem, pracuje jako (...) w Urzędzie Gminy w P., otrzymuje emeryturę i wynagrodzenie w łącznej kwocie około(...) miesięcznie, jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu(k 19) .

W dniu 11 grudnia 2016r A. A. (2) złożył w Komisariacie Policji w B. zawiadomienie o popełnieniu przez właściciela samochodu marki O. nr rej (...) wykroczenia polegającego na tym , że w dniu 18 marca 2016r w miejscowości P. pozostawił pojazd w miejscu obowiązywania znaku B-36 zakaz zatrzymywania się , a dodatkowo „wykroczenia z art. 47pkt1 podpunkt 2” . Do zawiadomienia załączył zdjęcia w/w pojazdu(k 1-2) .

Właścicielem samochodu marki O. (...) o nr rej (...) jest obwiniony M. O.. Oprócz obwinionego, z pojazdu tego korzystają także inne osoby – członkowie rodziny i znajomi obwinionego. M. O. przyjeżdża w/w pojazdem do Urzędu Gminy w P., gdzie pracuje.

W dniu 18 marca 2016r obwiniony zaparkował opisany pojazd w pobliżu Urzędu Gminy w P., częściowo na jezdni, częściowo na chodniku. W miejscu tym obowiązywał znak B-36 „zakaz zatrzymywania się”.

W toku postępowania obwiniony został poddany badaniu przez biegłego(...). W wydanej opinii biegły nie stwierdził u obwinionego choroby (...) w czasie zarzucanych mu czynów mógł on rozpoznać znaczenie czynu i pokierować swoim postępowaniem .

(d. zawiadomienie k 1, 45-52, 59-64, zdjęcia k 2, wyjaśnienia obwinionego k 3v, schemat oznakowania k 13-14, opinia k 22-24, zeznania A. A. k 42-42v, 67)

W dniu 29 grudnia 2016r obwiniony M. O. wezwany został do KP w P. celem przesłuchania w charakterze osoby co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia wniosku o ukaranie. Obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśnił, iż w dniu 18 marca 2016r zaparkował opisany pojazd w pobliżu Urzędu Gminy w P., gdzie pracuje. Dodatkowo oświadczył, iż nie wiedział, że na tym odcinku obowiązuje zakaz zatrzymywania się, jest to chodnik mało uczęszczany . Wniósł o skazanie bez rozprawy i wymierzenie grzywny 100zł.

Na posiedzeniu wyznaczonym celem rozpoznania powyższego wniosku obwiniony wyjaśnił, iż miejsce parkowania było kiedyś oznaczone znakiem B-36, który następnie został zdjęty. Był przekonany, że może się tam zatrzymać, a 18 marca 2016r nie było tam znaku B-36. Potwierdził, iż należy do niego(...) O. . Oświadczył, iż nie ma pewności czy zdjęcie wykonane zostało 18 marca 2016r . Nie jest pewien czy w dniu tym stał w tym miejscu.

Na rozprawie obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż nie przypomina sobie czy 18 marca 2016r jechał tym samochodem , jeździ nim także jego żona, koledzy , córka . Nie przypomina sobie tego zdarzenia. Oświadczył, iż jego zdaniem w miejscu tym można parkować, a jednocześnie przyznał , iż we wrześniu 2016r został pouczone przez funkcjonariuszy policji, iż w tym miejscu nie można parkować i od tego czasu ani razu tam nie zaparkował. Oświadczył, iż chciał dobrowolnie poddać się karze dla świętego spokoju. Następnie wyjaśnił, iż wie jakie było oznakowanie miejsca zdarzenia i jego zdaniem nie ma tam zakazu zatrzymywania się. Znak zakazu odwołuje bowiem droga , która jest za Urzędem Gminy . Droga ta prowadzi do posesji. Codziennie parkuje tam wiele pojazdów.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego złożonym na rozprawie, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Wyjaśnienia obwinionego cechuje zmienność na kolejnych etapach postępowania.

Początkowo obwiniony przyznał , iż zaparkował swój pojazd w miejscu objętym zakazem- znak B-36 . Wyjaśnienia te są jednoznaczne, spójne i logiczne. Sąd uznał je za wiarygodne. Natomiast w dalszym toku postępowania obwiniony podnosił okoliczności , które miały świadczyć o niepopelnieniu przez niego przedmiotowego wykroczenia, bądź o braku znamion wykroczenia w jego zachowaniu , przy czym sugestia , iż to nie on mógł kierować w/w pojazdem w dniu zdarzenia pojawiła się dopiero na rozprawie. Pierwotnie obwiniony nie kwestionował, iż to on kierował i zaparkował opisany pojazd w miejscu objętym zakazem zatrzymywania się.

Ze schematu oznakowania nadesłanego przez Urząd Gminy w P. wynika, iż w dniu 18 marca 2016r w rejonie posesji (...) obowiązywał zakaz zatrzymywania się wynikający ze znaku pionowego B-36 (k 13-14). Argumentacja obwinionego , iż znak ten został odwołany przez skrzyżowanie z drogą dojazdową do posesji znajdującą się za Urzędem Gminy, nie zasługuje na podzielenie. Znak zakazu obowiązuje na drodze na której został ustawiony od miejsca jego ustawienia - §15 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych . Znak B-36 oznacza zakaz zatrzymywania pojazdu , dotyczy tej strony drogi , po której został umieszczony , z wyjątkiem wyznaczonych miejsc, i obowiązuje do odwołania lub umieszczenia znaku B-35 , a jeśli nie został odwołany znakiem oznaczającym koniec zakazu , to obowiązuje do najbliższego skrzyżowania -§ 28 i §32 cyt. rozporządzenia. Skrzyżowaniem jest natomiast przecięcie

się na jednym poziomie dróg mających jezdnię, ich połączenie, rozwidlenie ; określnie to nie dotyczy przecięcia, połączenia , rozwidlenia drogi twardej z drogą drogą gruntową , z droga stanowiącą dojazd do obiektu znajdującego się przy drodze lub z drogą wewnętrzną – art 2 pkt 10 ustawy prawo o ruchu drogowym.

Z załączonych zdjęć z dnia zdarzenia -k 2 i schematu oznakowania -k 14, nie wynika, by znak B-36 został odwołany. Samochód marki O. widoczny na zdjęciu k 2 stoi za znakiem B-36, po tej samej stronie drogi , znak informujący o skrzyżowaniu (...) znajduje się dalej , przed stojącym pojazdem. Pomiędzy tym pojazdem , a znakiem B-36 nie ma znaku odwołującego zakaz ani skrzyżowania. Droga wskazana przez obwinionego stanowi drogę dojazdową do budynku położonego przy drodze. Nie jest to zatem skrzyżowanie. Droga ta widoczna jest także na zdjęciach k 34-35.

Z zeznań A. A. (2) wynika, iż zdjęcia załączone do zawiadomienia wykonane zostały przez niego w dniu 18 marca 2016r. Widział nr rej zaparkowanego pojazdu i wskazał go w zawiadomieniu. Oświadczył, iż zna obwinionego, nie pozostaje z nim w konflikcie, wie, że pełni on funkcje (...). Zeznał, iż jest (...), dziennikarzem, byłym policjantem i reaguje na zaobserwowane naruszenia prawa. Zawiadomienie złożył , gdyż obwiniony pozostawiał swój pojazd wielokrotnie w miejscu obowiązywania zakazu zatrzymywania się. Oświadczył, iż złożył łącznie trzy takie zawiadomienia . Przedłożył zgromadzoną przez siebie dokumentację .

Sąd podzielił zeznania w/w świadka uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe i konsekwentne w toku całego postępowania. Należy zauważyć, iż z zeznań wyżej wymienionego wynika, że nie miał powodu by bezpodstawnie obciążać obwinionego, zareagował jedynie na stwierdzone wykroczenie drogowe. Dostarczona dokumentacja dotycząca zawiadomień składanych przez świadka potwierdza, iż za każdym razem wykonywał on inne zdjęcia dokumentując ujawnione wykroczenia.

Sąd uznał, iż zeznania pozostałych świadków niewiele wniosły do sprawy. E. O. zeznała, iż czasem korzysta z samochodu O. , a na co dzień jeździ nim obwiniony. Nie pamiętała czy korzystała z niego w dniu zdarzenia. D. J. zeznał, iż kilka razy korzystał z samochodu obwinionego marki O., nie przypomina sobie by parkował w miejscu widocznym na zdjęciu k 2. P. R. nie potrafił podać dat kiedy korzystał z samochodu obwinionego, było to raczej przed południem , jeździł do urzędu gminy, trudno mu powiedzieć czy parkował w miejscu widocznym na zdjęciu k 2.

Relacje w/w osób nie wskazują na to , czy 18 marca 2016r korzystali z samochodu marki O. .

W świetle jednoznacznych wyjaśnień obwinionego, które obwiniony złożył w dniu 29 grudnia 2016r, k 3v, a dotyczących kwestii osoby która kierowała w/w pojazdem w dniu 18 marca 2016r i zaparkowała go w miejscu widocznym na zdjęciu k 2 akt sprawy , Sąd uznał , iż relacje wskazanych świadków nie pozwalają na poczynienie ustaleń odmiennych niż wynikające z pierwotnych wyjaśnień obwinionego.

Sąd uznał obwinionego za winnego tego, że w dniu 18 marca 2016 r. około godziny 13:31 w miejscowości (...) kierując pojazdem marki O. (...) nr rej. (...) nie zastosował się do znaku B-36 i zaparkował pojazd wzdłuż chodnika . Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 92 § 1 kw. Sąd wyeliminował z opisu czynu niepozostawienie pieszym szerokości 1,5 metra do przejścia na chodniku. Zdjęcie wykonane przez A. A., ani też zeznania świadków nie pozwalają na poczynienie jednoznacznych ustaleń jaka część chodnika została zajęta przez w/w pojazd .

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 100 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Sąd na podstawie art. 118 § 1 i 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania i opłatą w łącznej kwocie 130 złotych, oraz wydatkami związanymi z wydaniem opinii przez biegłego w kwocie 191 zł uznając, iż osiągane przez niego dochody pozwalają mu na ich uiszczenie.